

Damons förklaring emot förswaret och det ytterligare swaret på Tankar om fl...

1700-1829 81 A Br. 1758 Förklaring

National Library
of Sweden

man
arts
let
8

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

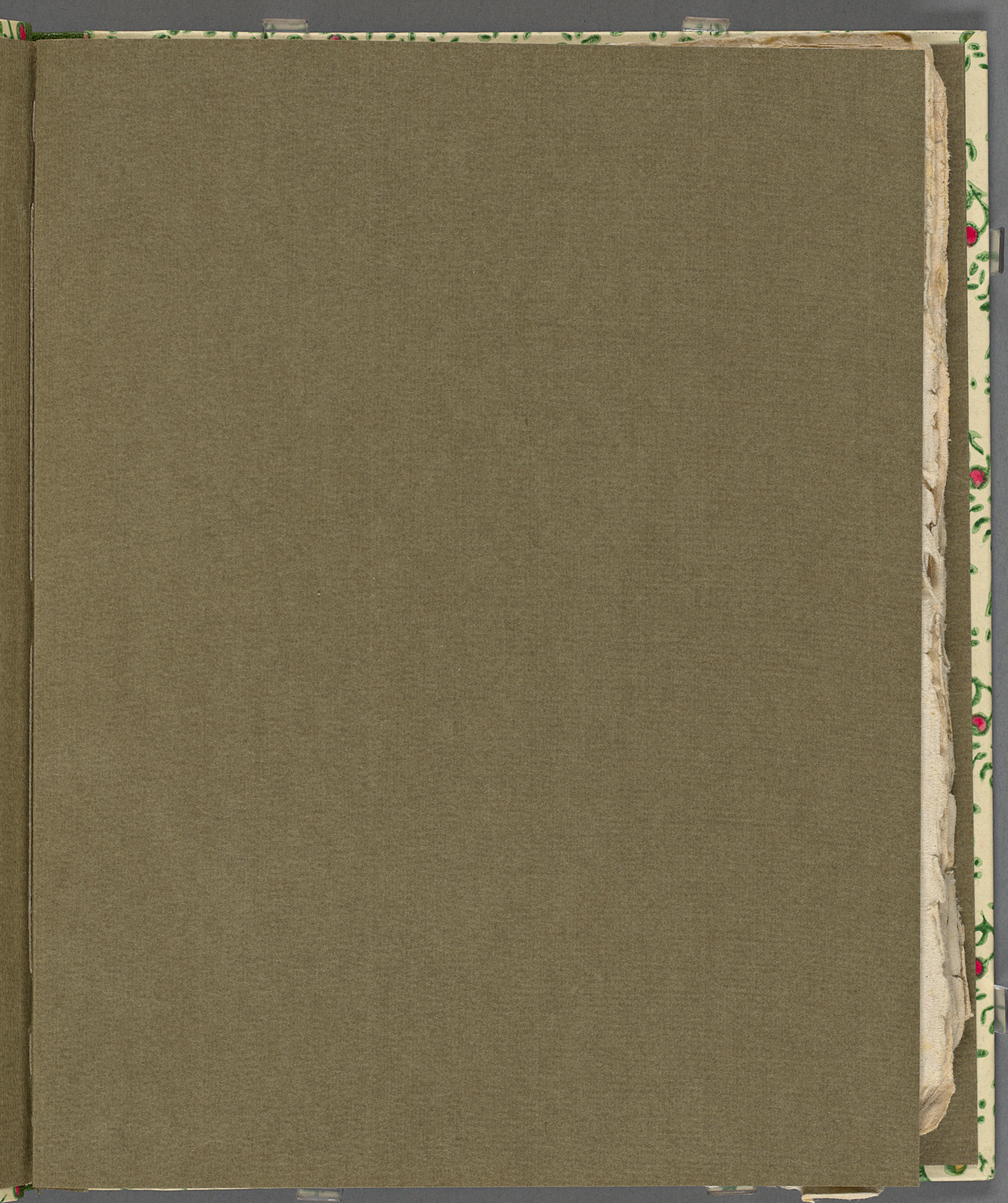
Vitt Sv.....

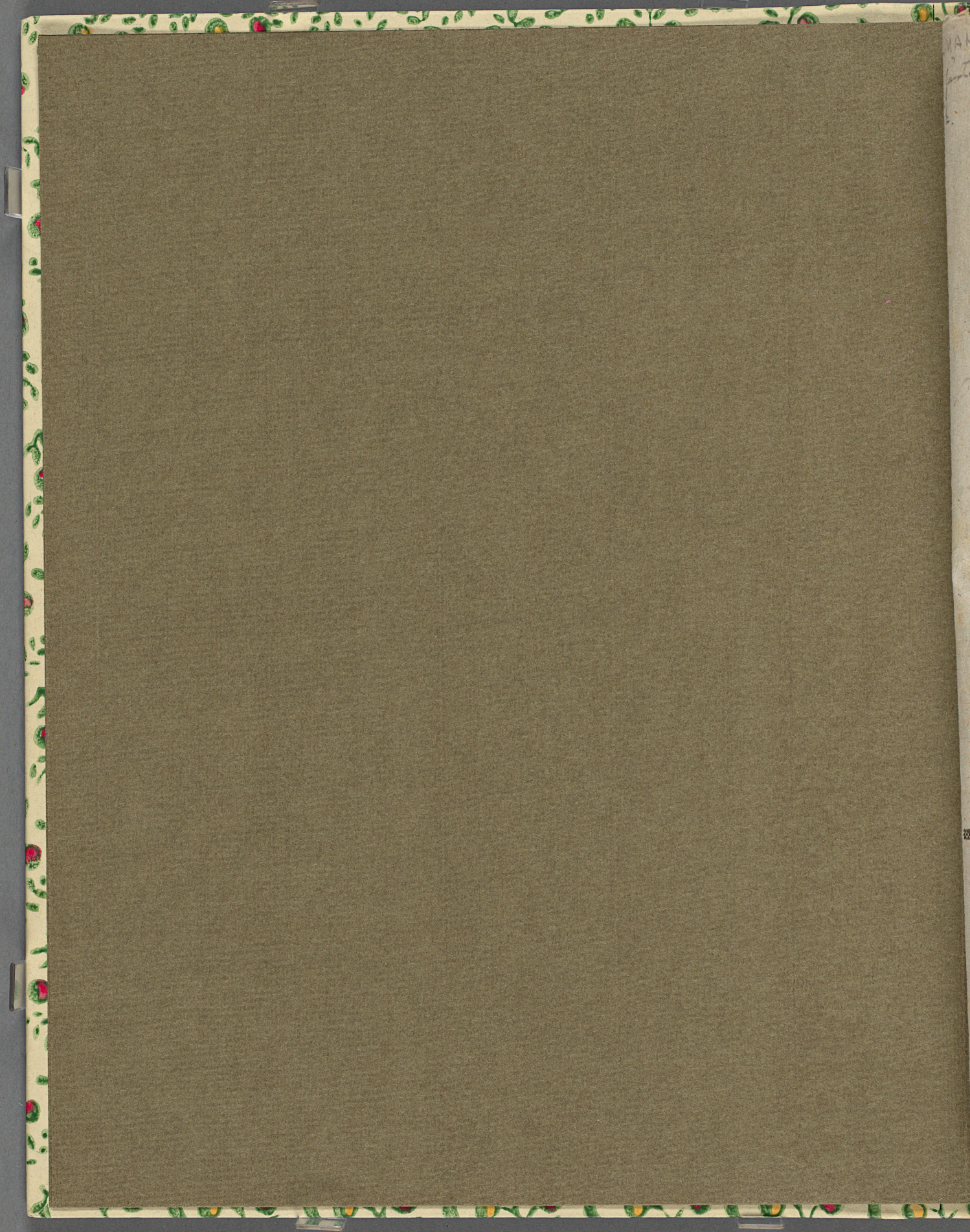
1700-1829

Ex. C

Med Ex. C samb. :

Bergdahl, C. Meditation emellan
ungkärklar och änklingar... 1758. Ex. C
Damons Förklaring... 1758. Ex. C
Sanningens Granskning... 1758. Ex. C
Fant, J. M., En flickas Försvär...
1758. Ex. C. var. b
Malmström, J., Några lustiga an-
märkningår. 1758. Ex. C
Malmström, J., Flickors yttrande til
Venus, ... 1758. Ex. C
Malmström, J., Ungkarlars yttrande
för Astrild, ... 1758. Ex. C
Palmberg, E., Afmålning af en Petit-
maitre... 1758. Ex. C
Plantin, E., Genljud mot ytterligare
svar... u. å. Ex. C
Sibylla, Tankar om gåssars ostadig-
het... 1759. Ex. C
.. Svar på... tankar om flickors ostadi-
het. 1758. Ex. C
Blindbockens Wälde öfwer Flickan...
1758. Ex. C

FÖRKLARING
y. C

[No. Sætt]
[Vitt. Sætt]

DAMONS Sörklaring

Emot
Förswaret och det ytterligare Swaret

på
Tankar

Om
Slicfors Stadighet.

---

*O Virtus, colui te ut rem, ast tu nomen
es inane.*

BRUT.

Stockholm Tryckt uti Wildissa Tryckeriet 1758.

Ährin på Världst. p. 100

Imprimatur
N. von OELREICH.

* * * * *

* * *

Sipp du ädla Skald-Gudiinna,
Du min tillfngt och mit hopp,
Styr min sjäder i sit lopp,
Ut den må de tankar finna,
Som ej fränka dygd och wett,
Som ej lastens ros uphöja;
Tankar, som sig blot förndja,
Ut med sanning göra et.

22

San:

Sanning! du det loford äger,
Att du dristigt ställer fram,
Dygdens lof och odygds skam:
På din guld'ne wigt jag wäger
Swart et enda ord och rad,
Nögd at utaf dig få låna,
Hwad som til försvar kan tjäna:
Sör mit lilla Skalde = qwad.

* * *

Hårdons = Hjeltar, kom, jag beder,
Hämmen Damons lidna skymf,
När han af en oblyg Nymph,
Emot billighet och seder,
Hårdt bemöttes då och då,
Af en klen, men skarper pånna,
Som tyks alla krafter spanna,
Att på fältet ensam rå.

* * *

Men hon snart sin swaghet röjer
Med så många watta ord,
Att den Eloquence blir spord,
Som wår Cloris måst förordier;
Aldrig Cloris häckla lärde,
Nog wet hon alt hwad hon säger,
Sagom klockhet Damon äger,
Mindre lott är dig beskärde.

Me=

Menar du, at dina tankar
Så ordentligt swäfwa kring?
Nej, tänk wärlig ingen ting
Du til skäl och grunder sankar,
Mot alt hwad du skrifwa wil.
Res dig up mot den förtreten,
At man hägnar årbarheten,
Som hör rena hjertan til.

* * *

Ofkuld, täcka Rönets prydnad,
Wil du ock ha fädt til arf.
Men klåd wackert af din larf,
Får man se uti hwems lydnad
Hjertat dit det är förgömt;
En lär ristas dina tänder,
At du dig sielf tyckes tänder,
För de fel du andra dömt.

* * *

Man es altid blomster pläckar,
Där som skönsta fältet är,
Såfångt likså med beswär,
Letas wett af pudrad' läckar:
Ej af siden främst och sist
Måtes dygdens högd i hjerta,
Då skull Clarus, Melicerta,
På förtjenst es lida brist.

A 3

Men

Men en fråga Cloris gifwer,
I sin mun så snäll och wig,
Huru Damon dristat sig,
Som hon tyks med orätt iswer,
Röra hennes granna flår;
Rubba modets helga lagar?
Kära, om det dig behagar,
War dock lagom sur och twår.

* * *

Är det nu en grundfast sanning,
Som det wärklig wara lär;
Ut ju blafs och granna flår,
Med Juvelers rara blanning,
Är et prof af fåfånghet,
Så bör det ju mindre aktas,
Och ej nånsin så betraktas,
Som du Cloris wördar det.

* * *

Än et inkast at beswara,
Läsare, tyst hör nu til,
Swad som Cloris säga will;
Damon, nu är du i fara,
Om du dig en hielpa wet:
Du är den, som man beskyller,
At du främjar och uppfyller,
All slags öfwerflödighet.

Du

Du besöker främmande länder,
För at föra osed in,
Under Patriotisk mine,
Och så godt til ondt förwänder:
Si nu löstes gåtan up,
Så lär Cloris kanske menat;
Men låt saken mer bli renat,
Ser man wederspelets lopp.

* * *

Sant är, at man ofta finner
Ibland karlar talrik mängd,
Som måst al sin lefnads längd,
Mode och dårskap nog uppspinner,
I en flyktig Phantasi;
Men bör wäl hwar råtsint Slida
Följa det til punct och prida,
Nej det kan jag aldrig si.

* * *

Men är wil du mera orda
I dit lösa tanke-grål,
Kära du, nog får du skål,
At til slut din sats fulborda,
I den konst du kunskap har,
At behändigt wrida, wrånga,
Och sen saken sist bemånga,
Med ohöfsadt tal och swar.

Am

En et ord dig nog förtretat,
Kanske det en ursäkt tål,
Sen du i så rågadit mål
Hårda swar mot mig upletat.
Tänk man på en wigtig sak:
Trosk war illa sagt: låt wara,
Blot du därpå kunnat swara
I en mer anständig smak.

* * *

För förakt af sköna kryddor,
Eau d'lavende och pourpourié,
Kan jag ej bestylder bli,
Ty jag wet i edra hyddor
Hålls det för en hälso: saftz
Men som I wäl nogsammt finnen,
Skadar ofta Medicinen,
När där bruks för mycken kraft.

* * *

Men stor sak, jag wil mig twinga,
Tro det för högstnödig sak,
Att längst ned från gälf til taf,
Speglar måst dig rundt omringa:
Den ej annat gjöra har,
Må han dock sit intet spegla,
När han wil den kosan segla,
Dit som flyktigheten drar.

At man kropsens fågring söker
Uppå et onständigt sätt,
Uti kläder snygg och nått,
Är det värde, som förbräcker;
Men ej minskar dygd och wett.
Bort med hafs och slafs och glitter:
Här blef du för het och bitter,
Och sjelf prof på hafs gædt.

* * *

Än en mängd af bagateller,
Och det är wist ingen ting,
Cloris feck et dödligt sting,
Så jag tror hon ännu gnäller.
Du allena menas nu;
Men din tro mig ej behagar,
At inunder lika lagar
Allt dit kön just ställas sku.

* * *

Nej, så länge ädelt hjerta,
Dins hos et så ädelt kön,
Lär din gransknings nya rön
Litet gälla, dig til smärta,
Swar ratsinnig witna bör,
Hur du sjelf tyks måsta delen,
Hågna alla de små felen,
Swars förswar du skrifwit för.

Wän-

Wänskap, Himla-barn på jorden,
Huru rar är nu en wän?
Nej tyst mången wän fins än,
Falsk i hjertat, söt i orden:
Du tar alting i förswar,
Tro man du hwar upsyn milder
Wara ifrån fläckar skilder,
Som på dig mildt öga har.

* * *

Men låt nu din heta swala,
Styr din harm när tider är,
En det undligt tyckas lär,
Att du wet om supa tala.
Undra höfs då icke mer,
Swar du tar alt hwad du säger,
En din tunga icke wäger,
Swad för tankar hjertat ger.

* * *

Encka til, nu har du hunnit
Måst til slut på alt dit glam:
Har du mer at språka fram,
Af hwad märkligt du funnit?
So hålt här min tanke-kraft,
Nya inkast at beswara.
Farlig mening syns det wara,
Om jag dylik mening hast.

Cloris

Cloris wil mig det påbörda,
At jag könet utan skam,
Skurit öfwer lika kam;
Men det är at sanning mörda,
En för slåtjans usla folk,
Ställes lasten blott och naken,
Si där har man hela saken,
Hwilken gjordt så mycket smolk.

* * *

En en Skald wil med i laget:
Kära, släpp den wackert in.
På hans tal och bistra mine,
Ees han sielf är af det slaget,
Dem man ej förwågra kan,
Obehindrat at få skälla;
Men til slut tör han få gnälla,
Och utskämmas af hwar man.

* * *

Det min Skald= Gudinna ömmar,
At hon nödgas på det sätt,
Skämmas al sin oförrätt,
Svara på de tanke=drömmar,
Som två Skalder efter an,
Dierft för almånheten kastat;
Men hur grofhet dem belastat,
Det hwar råtsint witna kan.

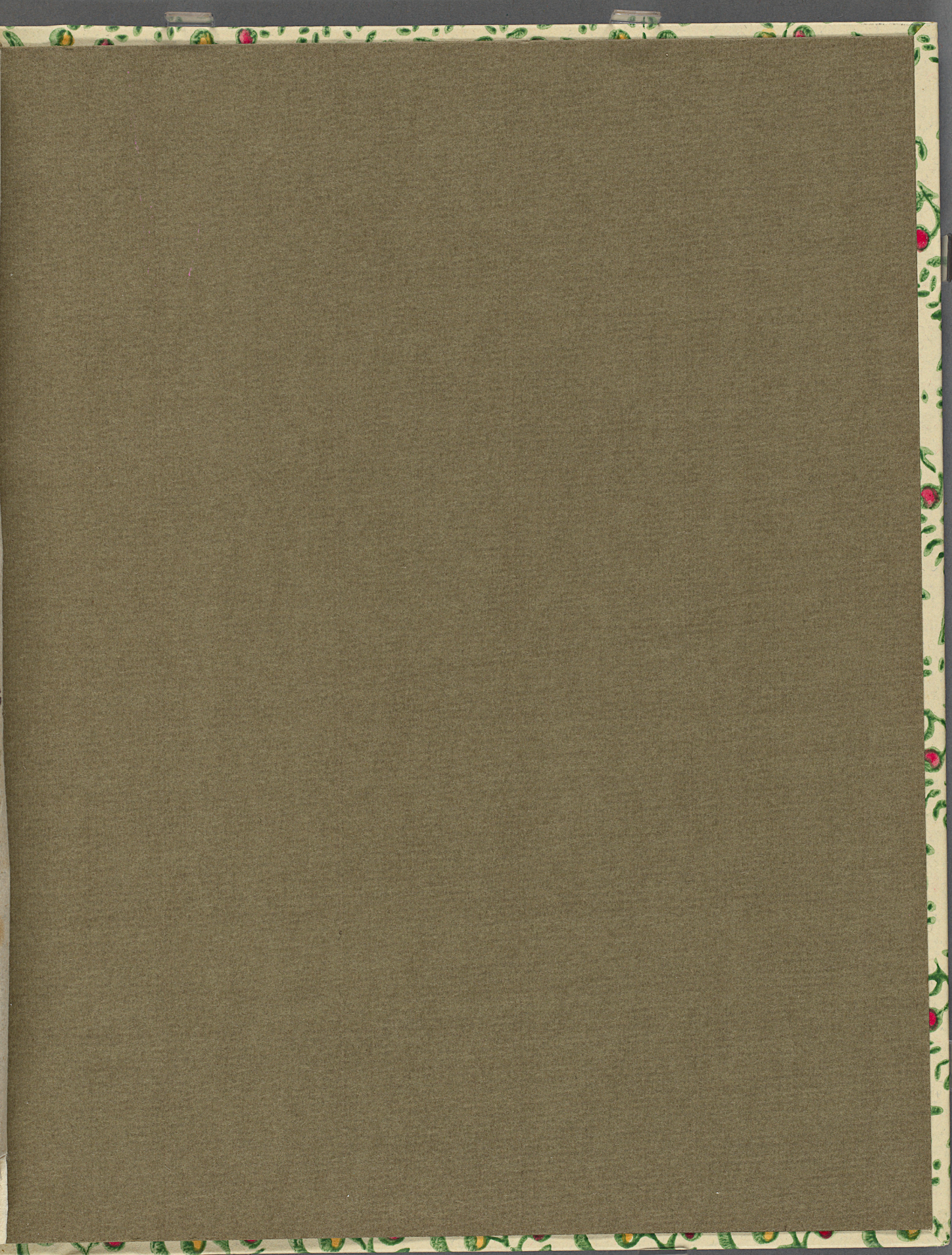
Men

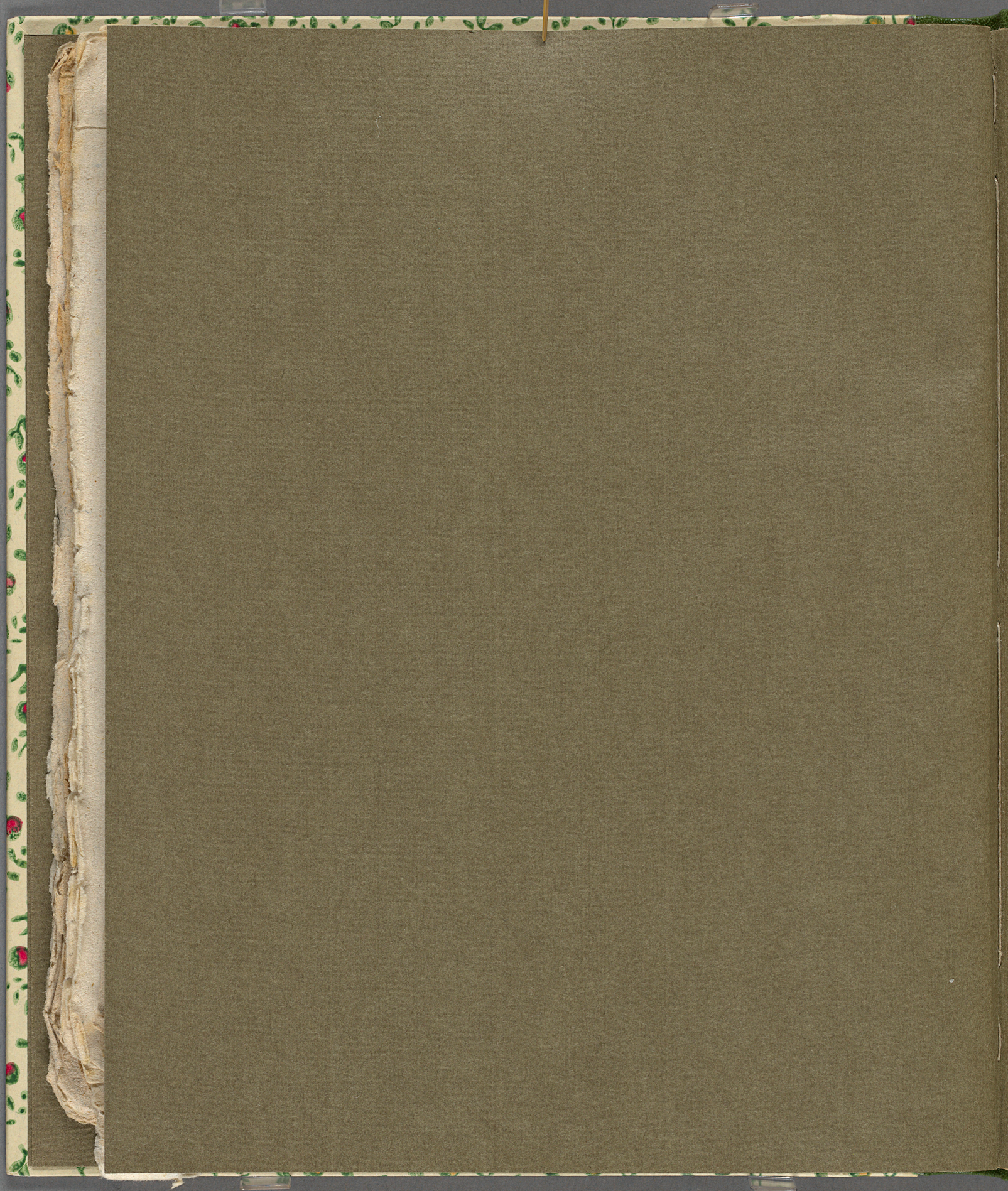
Men et under öfwer alla:
Tänk jag stelf en Glicka år,
Som mig tagit det besvär,
Om jag det besvär må falla,
Ut inunder Damons namn
Några Systrar söka råtta,
Hur de må sig sällt nedsätta,
Uti årens nögda famn.

* * *

Gud ske lof! wi ännu finna
Dygdens Lagrar i wår Nord,
Frodig grönskan blifwa spord,
Så hos Man, som ock hos Qwinna.
Himmel stäc fåfångans magt,
Som sig mer och mer utbreder!
Himmel hågna Könets heder,
Och frön Öskuld i sin pragt!!

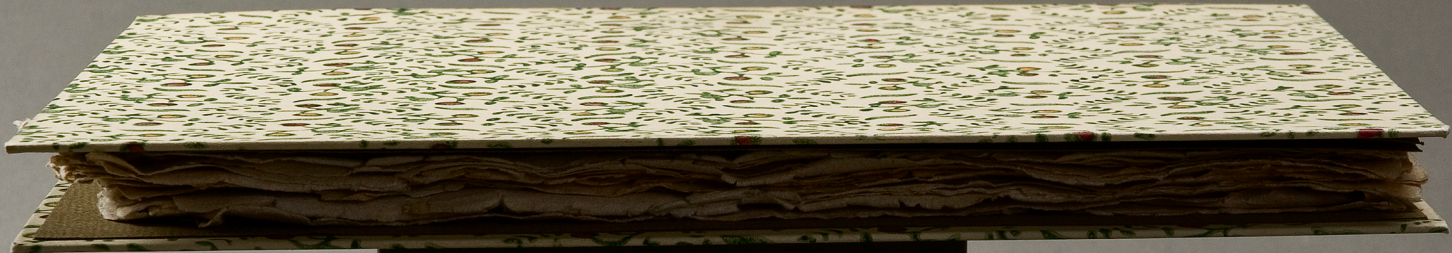

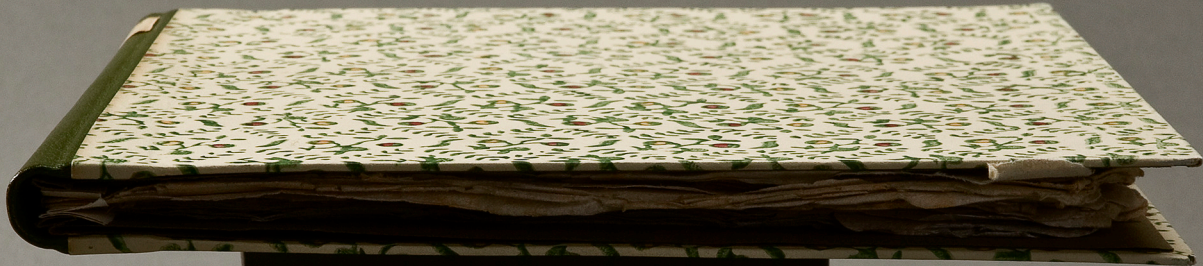
Handwritten initials or markings, possibly "B/A" or similar, located in the bottom left corner of the page.

C.M.
on
S

C.M. Bellman

*Tänkar
om flickors
ostadighet*

Stk 1758

Ex C

Bellini, G.
Tinkler
in Tinkler
1917-1918
E. C.

